

180 J. V. SNELLMAN – C. A. HAGBERG 30.X 1845
Lunds Universitetsbibliotek

H:r Professor C. A. Hagberg
Lund.

Högtärade Bror!

Med innerligaste tacksägelse för det besvär, Du vänskapsfullt för mig åtagit Dig, öfversänder jag dessa rader för att förklara, att Ditt bistånd 10
likasom mina egna planer varit bortslösade.

Saken är för det första den, att jag fått full öfvertygelse, det ett återvändande till fäderneslandet af politiska skäl icke skulle tillåtas mig, sedan jag någon tid vistats midt i strömfåran för Skandinavismens utgjutelser. Men för all tid vill jag icke gerna expatriera mig. För det andra har H(ans) M(ajestä) Kejsaren redan öfver en månads tid varit frånvarande från Petersburg, och under tiden inga Finska ärender blifvit föredragna; nu åter lärer Han vid detta lag vara i Italien elker) Palermo, och jag kan knappt inom halfåret hoppas på Kejsarligt 20
tillstånd till öfverflyttningen. Sist torde, då Afzelius är sökande, min ansökning icke komma i fråga – hvartill jag äfven slutar af Ditt hyperboliska yttrande, att Edert Universitet är »äradt» af min ansökning. In summa: tillägg alltså till Din godhet vänskapstjensten att återtaga ansökningen,

I afseende å sistnämnde »ära» vill jag öppet förklara, att ehuru jag visserligen vore hedrad af att duga för ett utländskt Universitet, *hvilket som helst*, jag ingalunda skulle bemöda mig om den äran för dess egen skuld. Icke heller har jag sökt tjensten för inkomsten; ty med min Tidning (700 Prenumeranter) har jag här ungefär 1 200 R(ube)l S(ilfve)r (å 2 R(iks)d(aler) 44 s(killing) R(iks)G(älds)S(edlar)) årlig 30
inkomst – och torde icke Professorslön i Edert land vara betydligt högre. Så sannt jag lefver, har skälet för min förhoppning varit det enkla, att mina närvarande nog sömngifvande förhållanden skulle lyckligen brytas genom ett par års vistelse på utländsk botten, och detta förhjelpa mig till någon vetenskaplig verksamhet.

Men då skickelsen annorlunda velat, så resignerar jag äfven med godt mod, och »planterar här min kål». Verlden lärer gå sin gång mitt svaga finger förutan, och för oron i bröstet finnes förr eller sednare en hvila. Den korta tiden till dennas ankomst är sannerligen icke värd att bekymra sig öfver. Utrymmet på vår jord är G(ud) V(are) L(ov) så godt, 40
att den, som icke funnit en plats öfver dess eländiga skorpa, finner den derunder.

Angående de omkostnader, Du min Heders Broder för mig haft, skall jag skrifva till Hæggström (Zacharias), hvilken väl lärer tillåta Tit. Glerup, att för hans räkn(ing), utbetala dem, då Du ville hafva godheten till den sistnämnda derå afgifva Quito. Jemte detta kunna kanske mina dokumenter afgå till Hæggström.

En som jag hoppas förhastad underrättelse från Friherrinnan Knorring förmäler, att Ditt blad skulle med nästa år upphöra. Det vore illa, ehuru jag bekänner, att ett blad utan bestämdt enoncerad tendens icke 50
godt tar sig fram hos mängden. Ytterst skarp skönlitterär kritik jemte en filosofisk rigtning, vittnande om en »skola», som begär plats, fordras i min tanka. Att helt och hållet utesluta politiken, tror jag i Sverige icke vara politiskt. Äfven Intell(igen)s Bladet har härigenom, genom brist på kritik, allmän litterär och skön litterär, blifvit något

inbiten. Allmänheten svär öfver »Tidning«***» men läser, och strid är lif.

För vårt land skulle jag bedja om uppmärksamhet på de Finska sträfvandena – få ord om nationalitet sjelfständighet &c., men många om Finskt språk, Finsk litteratur – utan Svenska fördomar, d. ä. med hänseende till, hvad för en nations litteratur bör vara, icke hvad den under fremmande välde varit och är. Man läser här i dessa saker bält gerna äfven blotta notiser, ty det gläder att se sig vara ihågkommen. Upptag öfverseende mina vota såsom en röst af den stora allmänhetens.

Med förnyad tacksägelse för bevisad god vänskapstjenst önskar jag Dig och Dina arbeten all framgång och undertecknar med Högaktning och vänskap

Din
tillgifne Broder och tjänare
Joh. Vilh. Snellman

Kuopio d. 30 Oktober 1845.

181 *S. G. ELMGREN, F. BERNDTSON, R. M. VON FIEANDT, B. O. SCHAUMAN, J. R. TENGSTRÖM, A. ALFTHAN, C. E. ASPELUND & A. H. A. KELLGREN – J. V. SNELLMAN 31. X 1845*
HUB, JVS handskriftssamling

Helsingfors den 31 October 1845.

Högtärade Broder!

En tillfällig omständighet hade fört oss undertecknade tillsamman, då Helsingfors Tidning med åtföljande annons om Brors ansökning af den Lundska professionen kom oss tillhanda. Svårt är att säga om vår öfverraskning och förvåning eller vår smärta och nedslagenhet var större. Hvad ett obestämdt och dunkelt rykte ifrån Sverige med halfva ord förrut omtalat, men som ingen och allraminst någon af oss velat sätta tro till – helst Bror äfven sjelf förrut på det bestämdaste förklarat sig ej hafva något sådant i sinne – det sågo vi nu för våra ögon reproducera ifrån ett blad, som ej mera syntes lemna något rum öfrigt för tvifvel angående sakens öfverensstämmelse med verkliga förhållandet. Det första obehagliga intrycket af att så var lemnade dock småningom rum för ett närmare öfvervägande af sjelfva händelsen, skäl anfördes för och emot, och ju mera de öfvervägdes och diskuterades dess mera tyckte vi oss finna det menliga inflytandet af ett sådant steg både på hela vårt fosterlands och särskildt på de intressen hvilka för oss äro de dyrbaraste. Hvar och en af oss skulle sannolikt i det ögonblicket ej tvekat att med de största möjliga uppoffringar ändra det skedda, om det ståt i hans förmåga, men då ingen annan än Bror sjelf i saken kan göra till eller ifrån, föranleddes deraf beslutet att vända oss till Bror med en enkel framställning af huru saken visade sig för våra ögon. Och detta göra vi nu med fullt förtroende till Brors eget väl kända öppna sätt att gå till väga, utan fruktan att derigenom misshaga eller missförstås.